From:	moran sinay <sinay.moran@gmail.com>
To:	ehud barak <ehbarak1@gmail.com>
CC:	
Date:	Tue, 11/17/2015 1:08:46 PM
Subject:	17.11 ×—×œ×§ 1, ×¢×žד×“×™×™× 1-5

1 מתוך 20

לקרוא לטרור בשמו – סבר פלוצקר

את הטרור חסר האבחנה והסוגד למוות מוביל שנים רבות האגף הפשיסטי באסלאם, הלובש ופושט צורה. פעולות הטרור שלו קשורות רק קשר רופף, אם בכלל, לנעשה בסוריה או במדינה ערבית אחרת. דאעש מפוצץ מטוס רוסי כי הרוסים תומכים באסד, ורוצח צרפתים כי צרפת מתנגדת לאסד
סבר פלוצקר

מלחמה בטרור מתחילה בתודעה: אתה לא נלחם בטרור ולא מנצח אותו עם תודעה מזויפת. כדי לנצח, צריך לקרוא לרוצח בשמו, לאויב בשמו, לטרוריסט בשמו. כשם שאיש לא צריך להסס לקרוא לרוצחים וטרוריסטים מהימין הקיצוני "ימין קיצוני", כך גם נכון לקרוא לרוצחים מארגוני טרור איסלאמיים בשמם המפורש: "זהו טרור מוסלמי".

בספרו המדכא של מישל וולבק "כניעה", המתאר את השתלטות האיסלאם על צרפת, מתרחשים אירועים די דומים לאלה שקרו בסוף השבוע בפריז. באחת התמונות בספר חבורה של אינטלקטואלים שקועה בשיח פסאודו-אינטלקטואלי כשברקע נשמעים קולות של פיצוצים, ירי ונפץ. החבורה אמנם שומעת ויודעת במה מדובר, אך בוחרת להתעלם ולא לראות את הטרור על סף הבית. מעמידה פנים של שגרה. כאן מתחילה הכניעה - הרבה לפני שהשמאל הפופוליסטי חובר (בספר) לאיסלאם הפוליטי ומגיש למנהיג מוסלמי "מתון" את נשיאות צרפת על מגש של כסף.

רבים בישראל לא מחבבים את נשיא ארה"ב ברק אובמה. אבל אובמה מוביל ללא היסוס וללא מורא את המלחמה הגלובלית בטרור, כולל הוצאות להורג ממוקדות של מובילי הטרור. אובמה גם נוקט בשמות המפורשים של המובילים, ומפנה אצבע מאשימה כלפי הטרור המוסלמי הקיצוני. לא מעטים מעמיתיו המדינאים זזים באי-נוחות מופגנת למשמע דבריו.

אי-הנוחות שחשים האירופים לדבר על הטרור האיסלאמי מובנת. יש באירופה שנאת אסלאם באשר הוא, לצידה של אנטישמיות עמוקה - ולא במקומה, כפי שנוטים לחשוב אצלנו. אך הדרך לפעול נגדן אינה על ידי הכחשה וטיוח. כשהבריטים עורכים טקסים לציון מתקפת טרור אסלאמית בלונדון בלי לומר מי היו התוקפים, הם גם מסלפים את האמת, גם מוסיפים תחמושת לקבוצות השנאה הקיצוניות וגם מגבירים את התסכול של הטרוריסטים - תסכול המעודד אותם לעוד פיגועים.

מלחמת תרבויות

שפה יכולה לשמש חלון אל המציאות או אמצעי שליטה. לא לחינם ממציאים משטרים טוטליטריים שפות מיוחדות משלהם, גרסאות מהפנטות ומשעבדות של השפה הלאומית. בכך הם מתכוונים ליצור יקום מקביל לנורמלי - יקום מפוקח ומוגבל. זה בדרך כלל מצליח רק לזמן קצר, אך קטלני. אלא שגם הדמוקרטיות חוטאות בכך כשהן מתכופפות לדרישות של תקינות לשונית פוליטית, שהופכת בהדרגה למחסום על העיניים של הציבור. כזה ששמים על פניו של סוס כדי שלא יביט חלילה שמאלה או ימינה.

מבחינה זו מרתק ועצוב היה לקרוא את הביקורת בכתבי עת ליברליים מערביים על הספר

"כניעה"; המבקרים יצאו מגדרם להוכיח שהמחבר לא באמת התכוון להתריע מפני השתלטות

1

[redacted]

2 מתוך 20

האסלאם על צרפת אלא רק מפני כניעה אינטלקטואלית לאיזשהו כוח פוליטי אנונימי.
כשהפילוסוף הצרפתי ברנאר אנרי לוי החל לדבר על "איסלאמו-פשיזם" ועל "ברבריות חדשה", הוא הוקע על ידי חבריו האינטלקטואלים כנגוע בגזענות. כעת מאמץ מזכיר המדינה האמריקאי ג'ון קרי את הכינוי, גם אם בניסוח יותר מרוכך.

אסור לטעות: זו לא המלחמה בסוריה שיצרה את הפשיזם האסלאמי. את הטרור חסר

האבחנה והסוגד למוות מוביל זה שנים רבות האגף הפשיסטי באיסלאם, הלובש ופושט צורה. פעולות הטרור שלו קשורות רק קשר רופף, אם בכלל, לנעשה בסוריה או במדינה ערבית אחרת. דאעש מפוצץ מטוס רוסי אזרחי כי הרוסים תומכים באסד, ורוצח אזרחים צרפתים כי צרפת מתנגדת לאסד. מישהו באמת מבין מה גרם לאל־קאעידה לבצע את פיגועי ה־11 בספטמבר?

המלחמה בטרור מתנהלת באפיקים רבים, רובם סמויים מן העין. אפיק אחד גלוי הוא אפיק השפה, אפיק התרבות. זו מלחמת תרבויות, וכניעת הדמוקרטיה באפיק קריטי זה עלולה להוביל לכניעתה גם באחרים.

המאמר פורסם היום ב"ידיעות אחרונות"

2

[redacted]

לשים גבול לטרור עמי אילון, גלעד שר ואורני פטרושקה

מדינת ישראל הריבונית, ובה רוב יהודי לדורות, אינה זקוקה לשליטה בעם אחר כדי להתקיים בביטחון. נדרשת יוזמה מדינית משולבת: הידברות אזורית עם אלה מהמדינות הערביות המתמודדות עם שאיפות ההתפשטות של איראן, עם דאעש ועם הטרור הג'יהדיסטי

עמי אילון, גלעד שר ואורני פטרושקה

מתקפת הטרור הרצחנית וחסרת-התקדים בפריז הסיטה באחת את תשומת הלב מגל הטרור הפלסטיני שעמו מתמודדת ישראל זה חודש וחצי. אך לא לאורך זמן. אפשר שהפיגועים בפריז מבשרים גל תקיפות בבירות מערביות נוספות. לא יהיה בכך כדי להפחית את הסיכון הגלום בסכסוך הישראלי-פלסטיני, המדמם כעת בעצימות גבוהה, עד שישראל תיטול יוזמה לשינוי כיוון.

שתי הזירות שמיקדו את תשומת הלב התקשורתית והמדינית עד 13 בנובמבר היו וושינגטון ובריסל.

בזירה הישראלית-אמריקנית, הפגישה בבית הלבן בין נתניהו לאובמה הייתה בין נשיא שאיבד עניין לראש ממשלה שאינו מעוניין. מיום בחירתו של הנשיא אובמה, לפני שבע שנים, הוא לא הניח אבן דרך מדינית כלשהי. בניגוד לשלושת קודמיו - בוש האב (ועידת מדריד), קלינטון (הפרמטרים), ובוש הבן (מפת הדרכים), נמנע אובמה אפילו מפרסום עמדת ארה"ב של סוף המו"מ הכושל שניהל מזכיר המדינה קרי. קלושים הסיכויים כי יוביל דווקא כעת לשינוי מציאות לקראת שתי מדינות לשני עמים.

ונתניהו? הוא מצדו עשה בשבע השנים האלה, ועודנו עושה גם כיום, כל שביכולתו כדי שלא יהיו כאן שתי מדינות לשני עמים. איש אינו מתייחס ברצינות למילים המדודות, להצהרות, להכחשות ולהבהרות של ראש ממשלתנו. לא בעולם, ולא בארץ: לפי סקר של ערוץ הכנסת שהתפרסם באחרונה, 65% מאזרחי ישראל אינם מאמינים להצהרה מפורשת של ראש ממשלתם בדבר מחויבותו כביכול לפתרון שתי המדינות.

הקול היהודי באירופה אינו דומיננטי

לזירה האירופית, שבה התקבלה ואף יושמה ההחלטה על סימון מוצרים מההתנחלויות, אפיונים משלה: הפוליטיקה הפנימית באירופה שונה מזו שבארה"ב, הקול היהודי שבה אינו דומיננטי, ההנהגות הפוליטיות, שנתונות תחת לחץ משבר הפליטים הגדול ביותר של המאה ה- 21, נוטות (עדיין) לייחס משקל רב לאלמנטים של זכויות אדם, מעמד אזרחי וזכויות לאומיות. לכן, יש לצפות שהלחץ האירופי על ישראל ימשיך ויגבר. חרם-שכנגד ישראלי והפסקת שיתופי פעולה עם האירופאים לא יזיזו שם איש מעמדתו.

המערכה הבינלאומית לדה לגיטימציה להתנחלויות סופה שתוביל לדה לגיטימציה של ממשלת ישראל, להצרת חופש הפעולה המדיני-ביטחוני שלה עד לכדי סיכון של ממש, לערעור זכויותיה

של המדינה בזירה הבינלאומית ולהוקעה של אזרחיה. המגמה ברורה, וישראל צריכה להתנגד לה בכל תוקף ולהצביע על המוסר הכפול והמכופל שנוהגות כלפיה אומות העולם. אך לשם כך

עליה להציג יוזמה מדינית שבכוחה להוביל לשינוי המציאות הרצוי לה, ולעצב גבול בינה לבין מדינה פלסטינית מפורזת.

שתי תפיסות מרכזיות, תפיסת "ניהול הסכסוך" ותפיסת "מדינה דו לאומית", נכשלו. ככל שמדובר בחזון הציוני למדינתו הדמוקרטית של העם היהודי - אין בהן תוחלת. בצד שמירה על הביטחון האישי של אזרחיה, ישראל חייבת להתחיל לבצע צעדים עצמאיים לצורך יצירת מציאות של שתי מדינות לשני עמים.

רק הפנמה של הצורך הדחוף והחיוני בהתקדמות מדינית של ממש, לסימון גבול בין שתי מדינות לאום, ולאחריו, לחתירה לפתרון מלא של הסכסוך, תמנע את הסכנה של נידוי מלא של ישראל, ושל התפרקותה של החברה הישראלית.

ולא פחות חשוב: קביעת הגבול לא תפסיק את הטרור, אך תחזק את הביטחון - כשיהיה גבול נדע כולנו בדיוק איפה צריך לעצור את הטרור, ושם גם נעצור אותו.

מדינת ישראל הריבונית, ובה רוב יהודי לדורות, אינה זקוקה לשליטה בעם אחר כדי להתקיים בביטחון. נדרשת יוזמה מדינית משולבת: הידברות אזורית עם אלה מהמדינות הערביות המתמודדות עם שאיפות ההתפשטות של איראן, עם דאעש ועם הטרור הג'יהדיסטי; היערכות עצמאית על קו גדר הביטחון תוך השארת צה"ל בכל שטח שיתפנה; הכרזה בינלאומית על הפרמטרים לסיום הסכסוך; ומשא-ומתן עם הפלסטינים על הסדרי ביניים מדורגים בדרך להסדר קבע על פי אותם פרמטרים.

עמי אילון, גלעד שר, אורני פטרושקה – ראשי "עתיד כחול לבן"

4

[redacted]

ISIS first - everything else will have to wait – Nahum Barnea

Analysis: The mega-attack in Paris changes, in the short run, the nature of the international debate over Syria's future. The West wanted to have it both ways: Destroy the Islamic State and topple .Assad's regime. Now, it must reconsider its list of priorities
Nahum Barnea

Saturday evening is usually a pretty busy day at the French **- PARIS** capital's cafés and restaurants, but that's not what Paris looked like this Saturday evening. There was a high police presence at street corners in the city center, many of the eateries were closed and others were quite empty. The pedestrian traffic on the streets was very light although the weather was warm and pleasant, as the weather in Paris often is in the .fall

.terror attacks I passed by the Stade de France, one of the centers of the .The area was brightly lit up, but completely empty

My taxi driver, a native Algerian, compared the shock in France to the terror attacks in New York 14 years ago. He spoke painfully about the Muslim community, which on one hand is trying to shake off any responsibility or affiliation with terror, and on the other hand is wondering .why France of all places and why now

He protested the fact that France was bombing in Syria: What does France have to do with Syria? Its army should take care of business much closer to home. He asked why France was investing millions in funding the opposition organizations in the civil war in Syria. Why should ?it care if Syrian President Bashar Assad remains in power there

In the slightly longer run, Europe will likely take another step to the right. It will not only label products in supermarkets; it will label populations (Photo: MCT)

I asked him if he was scared. He said he wasn't afraid personally. I asked if there was no racism in France, anti-Muslim racism. Of course there is

racism, he replied, we are all racists. One hates Muslims, another hates

5

נשלח מה-iPhone שלי